

Jindra Lírová ZA MLHOU

Koncem roku 2019 vydala mělnická básnířka Jindra Lírová vlastním nákladem sbírku veršů s názvem Za mlhou. Knížka má příjemný nestandardní formát – o něco větší než A5. Půvabné verše jsou promíchány s působivými ilustracemi Lenky Hejdové. Ilustrátorka, která je sama uznávanou básnířkou, obdařila knížku dalším skvostným poetickým rozměrem.

Jindra Lírová se ocitla ZA MLHOU. Název sbírky lze vysvětlovat různě.

Za mlhou naší povrchnosti a nezájmu je krajina poezie, kde se rodí verše plné něhy a obrazotvornosti. Sněhové vločky se mění v baletky, pošťák Čas roznáší milostná psaníčka a člověk sám sobě se stává „nejtišším zpovědníkem“.

Název lze vysvětlit ještě jinak – pohádkově. Tam, kde si Popelka přeje být neviditelná, pronáší zaklínadlo: „Mlha za mnou, mlha přede mnou.“ Také básnířka Jindra chce na chvíli zmizet zvědavým zrakům a říká: „*Mlhy ach mlhy / družičky všech mých snů / zprůhledním a v běhu s vámi / na chvíli se rozplynu.*“ (str. 3)

Listuji obsáhlou sbírkou a obdivuji autorčinu fantazii, tu spoustu originálních nápadů, které snad nemají konce. Je pozoruhodné, jak v kratičkých čtyřverších dovede autorka vystihnout náladu určité chvíle. Tentokrát jsou však mezi sto třiceti básněmi zařazeny i rozsáhlejší práce. Tak třeba báseň **Kalendář**, věnovaná brněnskému básníku Oldřichu Mikuláškovu, kterého také ctím a miluji. Tomuto básníkovu vybírá Jindra Lírová na každý měsíc jeden druh vína jako odborná znalkyně. To není jen báseň. To je koncert pro duši i pro chuťové pohárky.

Zážitky všedních dnů se střídají s verši o dnech svátků. **První den roku.** /*Bilance. A ztráty, zisky, / přehodnotit, co má smysl. / První den roku. Krásný, čistý / zve nás na hodinu krasopisu.*

Verše jsou rytmické, srozumitelné, básnířka si nehraje na nepřístupnou, je naprosto upřímná ke čtenáři i k sobě. V básni **Bohémská** je přidána i špetka humoru: *Pomněnky spadly nebi do očí / veršotepce psaní baví. / Sem tam chybička naskočí / korektor život ji spraví.*

Setkání s Múzou je dalším důkazem toho, že autorce nechybí humor. Jde o jednu z delších básní, o příběh ve verších s nečekaným vtipným závěrem.

Ještě rozsáhlejší je báseň **Sliby**, která je hlubokým zamyšlením nad tím, co znamenají sliby v životě každého z nás: *Jsou sliby odvážné / vlající na všechny strany / a sliby přiškrcené / co tlapky mají upatlaný.*

Na dalších stranách jsou verše, provoněné letními dny, nadějnými rány, chvílkami u rybníka, výlety Máchovou krajinou. Všude tam je nám s básnířkou a jejími verši krásně. Až dojemně působí báseň s tajemstvím **Bylo to v srpnu**: *Bylo to, když srpen lil hvězdy ze džbánu / a tak krásně červenal se po ránu...*

Pak už je čtenář vtažen do náruče podzimu, kde přetrvává v duši básničky **Tajné přání:**
*Alespoň jednou ještě ten okamžik / utéct od špatnosti a všeho shonu, / milovat se a potom
nebe rozsvítit / a ještě k ránu slyšet tesknou píseň saxofonu.*

Poslední báseň sbírky nás vrací k mlze, která si „nad krajem odestýlá...“ „a stopy znavené
jdou někam do ztracena...“

Sbírka nás provází celým rokem. Začíná podzimem a podzimem opět končí, vychází z mlhy a
vrací se do ní. Jakoby se nad jedním časovým úsekem lidského života vyklenul oblouk duhy,
složený z barev citlivé ženské poezie.

Přeji sbírce mnoho vnímavých čtenářů, kteří v těchto verších najdou to, co právě hledají.

Básniřce Jindře Lírové přeji nekonečnou vlnu fantazie a trochu toho básnického štěstí, které
by jí umožnilo, aby své básně nemusela vydávat pouze vlastním nákladem.

Svatava Mášová

V Kroměříži 1.1. 2020